

„Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă”

Vineri, 11 decembrie 2009

Gili Cârstea

„Ei se tem tare mult să recunoască o nouă rază de lumină” (The EGW 1888 Materials, 593).

Această declarație, făcută în fața delegaților la sesiunea CG din 1890, a avut un nou impact pentru mine zilele acestea, în timp ce montam clipul video „Un virus letal.” Mi-am dat seama că el reprezintă perfect realitatea din biserica noastră de azi. Există o teamă paralizantă de a recunoaște că Domnul a vorbit în istoria noastră recentă, o teamă de a accepta cel puțin ideea că El ar mai avea de adus vreo rază cât de mică de lumină. Cărturarii poporului nostru sunt incapabili să vadă „lumină nouă și frumusețe” (5T 703) în adevărurile sacre pe care le analizează cu sârg; singurul lor scop este să găsească argumente mai bune spre a apăra vechile hotare.

M-am întors la manuscrise, să verific în ce context a fost rostită această tulburătoare declarație, și astăzi vreau să postez aici câteva fragmente din acea memorabilă predică:

„Ieri dimineață, înainte de a veni la întâlnirea pastorilor, sufletul meu a fost foarte tulburat. Nu vă pot spune cât de puternică era presiunea. Aproape că ajunsese la agonie, și agonie a fost pe tot timpul nopții. Nu știam ce va urma, și cât timp va mai continua această situație.

„Am stat în fața poporului în comunități, după Minneapolis. Le-am spus ceea ce mi-a arătat Domnul. Am stat în fața lor în această cameră, când Comitetul s-a întrunit. Le-am spus că toți cei care s-au complăcut în acea duritate la Minneapolis, și au mers pe drumul pe care au mers, nu vor mai vedea niciodată o rază de lumină, până nu vor mărturisi opoziția lor.

„Dar nu a avut nicio influență asupra fratelui Smith; el a rămas la fel de pornit să tragă înapoi. A trebuit să folosesc tot timpul spre a împinge înainte, și când am înțeles că nu o mai pot face, am auzit cuvintele: ‘Sunt alături de tine, să împingem împreună.’

„Lumina primită noaptea trecută mi-a pus din nou în față situația așa cum este ea, influența care era la lucru, și unde va duce ea. Trebuie să vă spun, fraților, oricine ați fi voi, că mergeți exact pe același drum pe care au mers cei din zilele lui Hristos. Ați făcut la fel ca ei; și să ne ferească Dumnezeu să sfârșim cum au sfârșit ei. Cu toate că ați auzit mărturia mea, care era mărturia Spiritului lui Dumnezeu, v-ați ambiționat – unii dintre voi, bărbați cu voință puternică – să procedați după mintea voastră, să vă opuneți acestei mărturii. Dumnezeu să aibă milă de sufletele voastre, căci aveți nevoie. V-ați așezat exact în calea lui Dumnezeu.

„Pământul urmează să fie luminat de această slavă, și dacă stați în poziția de azi, cu foarte mare ușurință veți spune că Spiritul lui Dumnezeu este spiritul diavolului. Ați spus de pe acum, prin acțiunile voastre, prin atitudinile voastre, că este spiritul diavolului. Ați spus-o deja, și o veți spune când va veni criza” (The EGW 1888 Materials, 593-594).

Tragedia din acest ultim pasaj se joacă chiar sub ochii noștri. Dumnezeu dorește să lumineze pământul cu slava soliei neprihănirii lui Hristos, iar mulți dintre frații noștri din poziții de răspundere – prin acțiunile, atitudinile, și uneori chiar prin cuvintele lor – spun că este spiritul diavolului. Ei nu văd nicio rază de lumină în solia trimisă prin frații Waggoner și Jones, și declară fără rușine că biserica, de la un capăt la altul, nu vede nimic valoros în această solie.

Sigur că nu vede, asta o poate constata oricine; dar motivul nu este acela că solia este de la diavolul, așa cum se insinuează. Motivul este că biserica, de la un capăt la altul, este oarbă, așa cum spune Martorul credincios; mai precis, a fost orbită de pana mincinoasă a cărturarilor. Savanții noștri și-au folosit forța de persuasiune spre a abate atenția poporului de la solia lui Dumnezeu, speriați că lumina va da peste cap toate achizițiile lor teologice și va arunca la gunoi filacteriile obținute cu atâta efort și sudoare.

Da, s-a demonstrat fără dubiu că toți cei care nutresc ură și dispreț, antagonism marcant sau doar rezerve față de solia lui Dumnezeu, mai devreme sau mai târziu vor declara că lucrarea Duhului este spiritul

diavolului. Se împlinește la literă profeția amenințătoare care a hăituit biserica în toți acești ani:

„Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă. Lumina care va lumina tot pământul cu slava ei va fi numită lumină falsă de cei care refuză să înainteze în slava ei crescândă” (RH 27 mai 1890).